

L'ERRADICACIÓ DE L'AMIANT

Delegació del Vallès

[1]

**L'erradicació de
l'amiant: una
urgència sense
pressupost**

Imatge:

© Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)

La retirada de l'amiant continua sent una de les assignatures pendents a Catalunya. Malgrat els esforços institucionals i la creixent consciència ciutadana sobre els seus efectes nocius per a la salut, les ajudes econòmiques per a la seva eliminació s'esgoten massa ràpidament, deixant milers de propietaris i comunitats de veïns sense solució.

Una mostra d'això han estat les subvencions per a la retirada d'amiant de 2025, amb **l'exhauriment del pressupost de 8 milions d'euros** anticipadament davant l'enorme demanda.

Aquesta situació posa de manifest dues qüestions importants: d'una banda, la necessitat urgent d'una planificació a llarg termini amb una dotació pressupostària adequada i sostenible en el temps, i de l'altra, el risc que suposa retardar la retirada de l'amiant.

El volum d'amiant a Catalunya

La Unió Europea treballa en la retirada d'amiant abans del 2032, i la Generalitat compta amb un full de ruta a través del Pla Nacional per a l'Erradicació de l'Amiant a Catalunya 2023-2032 [2].

Segons les estimacions de l'Institut Cartogràfic, a Catalunya hi ha més de **4 milions de tones d'amiant** presents en teulades. Però sobre dipòsits, baixants o jardineres, o bé com a aïllament tèrmic i acústic o tuberies d'aigua potable i sanejament no hi ha dades exactes, per això, des de la nostra experiència i coneixement del territori, **creiem que la xifra real supera àmpliament aquestes xifres**.

Per tant la pregunta que cal fer-se és si amb les subvencions clarament insuficients que es proposen d'aquí fins al 2031 en tindrem suficient per erradicar l'amiant a Catalunya, i sembla que la resposta és que no, i fins i tot que clarament no.

Cal recordar que l'exposició a les fibres d'amiant pot causar greus malalties respiratòries, com l'asbestosi, el mesotelioma i altres **tipus de càncer** amb una alta taxa de mortalitat. Aquests riscos per a la salut pública han de ser una prioritat a l'hora de definir les polítiques públiques. I si parlem de salut pública, sobta seguir veient encara **escoles amb teulades de fibrociment amb presència d'amiant**.

La iniciativa municipal contra l'amiant al Vallès

El 18 de febrer d'enguany, **l'Ajuntament de Terrassa va crear la Taula d'Erradicació de l'Amiant**, una iniciativa molt benvinguda, formada per representants de l'Ajuntament de Terrassa, col·legis professionals i agents econòmics i socials, com la Federació d'Associacions Veïnals de Catalunya (FAVT), el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC), el Col·legi d'Arquitectura Tècnica de Barcelona (CATEB), el Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya, el Col·legi d'Enginyers Graduats i Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona, la patronal CECOT i la Cambra de la Propietat Urbana de Terrassa. Aquesta taula treballa per coordinar esforços en la retirada d'amiant a la ciutat, iniciativa que aplaudim i compartim.

Per tant, Terrassa, la ciutat més gran del Vallès i la segona de Catalunya amb major presència d'amiant, ja compta amb un cens que quantifica les cobertes amb presència d'amiant al terme municipal. Aquest cens, elaborat per una empresa externa amb l'ús de tecnologies de teledetecció, ha revelat que el **30% de les construccions privades i el 12% de les públiques contenen aquest material**. Les dades de Sabadell són molt similars.

La distribució d'aquest material es pot consultar en un mapa interactiu elaborat per l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC) [3], que utilitza tècniques de teledetecció i intel·ligència artificial per obtenir dades precises.

Conscienciació ciutadana

Pel que fa a la tramitació de les ajudes, els **arquitectes valorem positivament el procés**. **La sol·licitud d'ajudes és senzilla, els formularis són clars i entenedors, i la resposta per part de les administracions és ràpida**, facilitant la tasca a tots els agents implicats. En aquest cas no existeix aquella càrrega burocràtica omnipresent a tot arreu. Però no hi ha prou pressupost per la gravetat de l'enorme presència d'amiant que encara hi ha a Terrassa.

Això no treu que es necessita una forta campanya de conscienciació ciutadana. Però clarament, si com a tècnics volem influir en la salut de la ciutadania, cal que la conscienciació

sigui efectiva sobre els ciutadans, sense alarmismes, però prioritizant clarament la retirada sempre que sigui possible. Això, evidentment, ha de venir acompanyat d'una clara intenció política, amb polítiques de subvenció realment adequades al volum del problema, que sembla que, de moment, és on estem clarament diferenciats entre tècnics i administració.

En resum, les subvencions per a la retirada de l'amiant funcionen, per tant continuem, però premem l'accelerador per arribar a complir l'objectiu europeu d'erradicació total de l'amiant el 2028 als edificis públics i el 2032 a la resta d'espais! Continuem ja, l'amiant no pot esperar. La salut dels ciutadans tampoc.

Delegació del Vallès

29/04/2025

Tornar [4]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://coac.arquitectes.cat/ca/noticia/amiant-una-urgencia-sense-pressupost>

Links:

[1] <http://coac.arquitectes.cat/ca/noticia/amiant-una-urgencia-sense-pressupost>

[2] https://presidencia.gencat.cat/ca/ambits_d_actuacio/amiant.cat/pla-nacional-per-a-lerradicacio-de-lamiant-a-catalunya/

[3] https://presidencia.gencat.cat/ca/ambits_d_actuacio/amiant.cat/ciutadania/visor-amiant/

[4] <http://coac.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>